

Rozariul pentru familii

Prezentare

”Rugăciunea este respirația credinței”, ne spune papa Francisc. În familie ”nu trebuie să uităm să creăm spații de rugăciune”, pentru că ”familia care se roagă rămâne unită” (AL 227).

Rugăciunea Rozariului este un moment special pe care suntem chemați să-l trăim cu cei din familia noastră, dar și cu alte familii. În anul Sfântului Iosif, recitarea Rozariului în familie este și un mod concret pentru a obține indulgența plenară. În orice caz, ”Poate să facă atâta bine familiei” (AL 318).

Cu această speranță vă invit pe toți să folosiți această rugăciune a Rozariului pregătită pentru Anul ”Familia Amoris laetitia”, pentru a nu pierde ocazia de a revigora iubirea noastră față de Isus și față de Maria, Mama noastră cerească. Meditațiile sunt scurte, luate din Amoris laetitia și sunt însoțite de întrebări scurte, dar și de imagini care ne pot ajuta pe noi în credință, ca și pe copii.

Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze! Familia Sfântă de la Nazaret să vă însoțească, pentru a putea să faceți din Bisericile voastre domestice adevărate cenacole de rugăciune care să răspândească iubirea Mariei în lume.

Kevin card. Farrell
Prefectul Dicasteriului pentru Laici, Familie și Viață

Rozariul pentru familii a fost compus prin grija Rețelei Mondiale de Rugăciune a Papei și a Dicasteriului pentru Laici, Familie și Viață. Suntem bucuroși de această colaborare pentru că astfel ajutăm familiile să se roage în familie. Acest Rozariu este disponibil pe Amazon Kindle și pe Google Play Books. În același timp el poate fi descărcat în mod gratuit ca EPUB, MOBI sau PDF și de pe website-ul nostru: www.preghieradelpapa.va.

Frederic Fornos SJ.
Directorul internațional pentru Rețeaua Mondială de Rugăciune a Papei.

Bettina Raed
Coordonatoare Internațională a Klik Ti Pray

Anul Amoris laetitia Dicasteriul pentru Laici, Familie și Viață

Acest Rozariu a fost gândit astfel încât să poată fi recitat în familie și cu copiii.
În fiecare mister este propusă o reflexie pornind de la o întrebare care își are rădăcinile în evanghelie și în Amoris laetitia.

**Misterele de bucurie
Ce descoperim despre familie în fiecare din aceste mistere?**

1. Primul mister de Bucurie: Buna-vestire

«Îngerul Gabriel a fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galilea, al cărei nume era Nazaret, la o fecioară logodită cu un bărbat, al cărui nume era Iosif, din casa lui David. Iar numele fecioarei era Maria. Și, intrând la ea, i-a spus: „Bucură-te, o, plină de har, Domnul este cu tine!”. Ea s-a tulburat la acest cuvânt și cugeta în sine ce fel de salut ar putea fi acesta. Însă îngerul i-a spus: „Nu te teme, Marie, pentru că ai aflat har la Dumnezeu! Vei zămisli și vei naște un fiu și-l vei numi Isus. Acesta va fi mare: va fi numit Fiul Celui Preaînalt”» (Lc 1, 26-32).

Provocare: Să descoperim că Dumnezeu însuși este familie.

«Dumnezeul Treime este comuniune de iubire, iar familia este reflexia sa vie. (...) „Dumnezeul nostru, în misterul său cel mai intim, nu este singurătate, ci o familie, dat fiind că are în sine paternitate, filiație și esența familiei care este iubirea”» (AL 11).

Întrebare: În care momente din istoria familiei noastre am simțit că Dumnezeu locuiește în noi?

2. Al doilea mister de bucurie: Maria vizitează familia Elisabetei

«În zilele acelea, ridicându-se, Maria s-a dus în grabă către ținutul muntos, într-o cetate a lui Iuda. A intrat în casa lui Zaharia și a salutat-o pe Elisabeta. Când a auzit Elisabeta salutul Mariei, a tresăltat copilul în sânul ei, iar Elisabeta a fost umplută de Duhul Sfânt și a strigat cu glas puternic: „Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul sânului tău! Și de unde îmi este [dată] mie aceasta ca să vină mama Domnului meu la mine? Iată, când a ajuns glasul salutului tău la urechile mele, a tresăltat de bucurie copilul în sânul meu! Fericită aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de Domnul!”. Maria a spus: „Sufletul meu îl preamărește pe Domnul”» (Lc 1, 39-45).

Provocare: Să descoperim cum poate fi împărtășită bucuria cu persoanele din familia noastră.

«Când o persoană care iubește poate să facă bine alteia, sau când vede că alteia îi merge bine, trăiește aceasta cu bucurie și în acel mod dă slavă lui Dumnezeu, pentru că „Dumnezeu îl iubește pe cel care dă cu bucurie” (2 Cor 9,7). (...) Familia trebuie să fie mereu locul în care cel care face ceva bun în viață știe că îl vor sărbători împreună cu el» (AL 110).

Întrebare: Prin intermediul căror persoane din familia noastră ne vizitează Isus?

3. Al treilea mister de bucurie: Nașterea lui Isus la Betleem

«Și Iosif a urcat din Galilea, din cetatea Nazaret, către Iudeea, în cetatea lui David, care se numește Betleem, întrucât era din casa și din familia lui David, pentru a se înscrie împreună cu Maria, logodnica lui, care era însărcinată. Dar pe când erau ei acolo, s-au împlinit zilele ca [Maria] să nască și l-a născut pe fiul ei, primul născut, l-a înfășat și l-a culcat în iesle, pentru că nu era loc de găzduire pentru ei.

În același ținut erau unii păstori care trăiau pe câmp și păzeau turmele pe timpul nopții. Și le-a apărut un înger al Domnului și gloria Domnului i-a învăluit în lumină, iar ei au fost cuprinși de o mare spaimă. Îngerul le-a spus: „Nu vă temeți, căci, iată, vă vestesc o mare

bucurie care va fi pentru tot poporul: astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut Mântuitorul care este Cristos Domnul» (Lc 2, 4-11).

Provocare: Să descoperim că în familie copiii sunt iubiți în mod gratuit.

«Deoarece „copiii sunt un dar. Fiecare este unic și irepetabil [...]. Un copil este iubit pentru că este copil: nu pentru că este frumos sau pentru că este așa sau altfel; nu, pentru că este copil! Nu pentru că gândește ca mine sau întrupează dorințele mele. Un copil este un copil”. Iubirea părinților este instrument al iubirii lui Dumnezeu Tatăl care așteaptă cu duioșie nașterea fiecărui copil, îl acceptă fără condiții și îl primește gratuit» (AL 170).

Întrebare: Cum a fost în momentul în care am aflat că urmează să fim părinți? Cum a fost nașterea copiilor noștri?

4. Al patrulea mister de bucurie: Maria împreună cu Iosif îl duc pe Isus la templu

«Maria și Iosif, după cum spunea Legea, s-au dus la templu pentru a mulțumi pentru nașterea lui Isus. Acolo au întâlnit doi bătrâni, Ana și Simeon care îl iubeau foarte mult pe Dumnezeu și erau foarte fericiți când l-au cunoscut pe Isus, Mântuitorul» (cf. Lc 2, 22. 28. 36-38).

Provocare: Să descoperim cum orice familie face parte din societate și din Biserică.

«Familia este (...) primul loc în care se învață (...) să se trezească sentimentul lumii și al societății ca „mediu familial”, este o educație la a ști „să locuiască”, dincolo de limitele propriei case. În contextul familial se învață să se recupereze proximitatea, îngrijirea, salutul. Acolo se rupe primul cerc al egoismului de moarte pentru a recunoaște că trăim împreună cu alții, care sunt vrednici de atenția noastră, de gentilețea noastră, de afectul nostru» (AL 276).

Întrebare: Care comunități sunt importante pentru familia noastră? Cu care dintre ele împărtășim viața noastră?

5. Al cincilea mister de bucurie: Regăsirea lui Isus la templul din Ierusalim

«Când Isus avea doisprezece ani, a mers împreună cu părinții săi la Ierusalim. Iosif cu Maria s-au întors, dar Isus a rămas la Ierusalim fără ca părinții săi să-și dea seama. După ce l-au căutat timp de trei zile, după ce l-au găsit, mama lui i-a spus: ”Fiule, de ce ne-ai făcut aceasta?” Isus i-a răspuns: ”De ce m-ați căutat? Nu știați că trebuie să fiu în casa Tatălui meu?”» (Lc 2, 41-49).

Provocare: Să descoperim cum părinții au grijă de copiii lor și cum le respectă libertatea.

«Nu se poate avea un control al tuturor situațiilor prin care un copil ar putea să treacă. (...) Dacă un părinte este obsedat (...) să controleze toate mișcărilor sale, (...) nu-l va întări, nu-l va pregăti să înfrunte provocări. Ceea ce interesează în mod deosebit este a genera în copil, cu multă iubire, procese de maturizare a libertății sale, de pregătire, de creștere integrală, de cultivare a autonomiei autentice. Numai astfel acel copil va avea în el însuși elementele de care are nevoie pentru a ști să se apere și pentru a acționa cu inteligență și istețime în circumstanțe dificile» (AL 261).

Misterele de lumină

Ce avem de învățat despre familie în aceste mistere?

1. Primul mister de lumină: Botezul lui Isus

«În zilele acelea, a venit Isus din Nazaretul Galileii și a fost botezat de Ioan în Iordan. Și îndată ce s-a ridicat din apă, a văzut cerurile deschise și Duhul, ca un porumbel, coborând spre el. Și din cer a fost un glas: „Tu ești Fiul meu cel iubit, în tine mi-am găsit plăcerea”» (Mc 1, 9-11).

Provocare: Să învățăm că, cerând să fim botezați, mama și tata ne-au ajutat să devenim copii iubiți ai lui Dumnezeu.

«Părinții participă la proiectul lui Dumnezeu dorindu-și proprii copii. (...) Nu este posibilă o familie fără un vis. Când o familie își pierde capacitatea de a visa, copiii nu cresc și iubirea nu crește, viața se stinge. În interiorul acestui vis, pentru o pereche de soți creștini, apare în mod necesar Botezul. Părinții se pregătesc pentru el prin rugăciunea lor, încredințându-și copilul lui Isus deja înainte de naștere» (AL 169).

Întrebare: Ne amintim care este ziua botezului părinților și a copiilor? Dacă încă nu am primit botezul, ne-ar place să-l primim?

2. Al doilea mister de lumină: Prima minune a lui Isus la nunta din Cana Galileii

«În ziua a treia, s-a făcut o nuntă în Cana Galileii și mama lui Isus era acolo. A fost chemat și Isus cu discipolii lui la nuntă. Lipsind [la un moment dat] vinul, mama lui Isus i-a zis: „Nu [mai] au vin”. Dar Isus i-a spus: „Ce ne privește pe mine și pe tine, femeie? Încă nu a venit ceasul meu”. Mama lui Isus le-a spus slujitorilor: „Faceți tot ce vă va spune!” (...) Aceasta a făcut-o Isus ca început al semnelor, în Cana Galileii. Și-a arătat gloria, iar discipolii lui au crezut în el» (In 2, 1-5.11).

Provocare: Să învățăm ce valoare mare are căsătoria.

«În comuniunea lor de iubire soții experimentează frumusețea paternității și a maternității; împărtășesc împreună proiectele și greutatea lor, dorințele și preocupările; învață să aibă grijă unul de celălalt și în același timp să se ierte. (...) Bucuria pentru viața care se naște precum și grija plină de iubire față de toți membrii, de la cel mai mic până la cel mai mare, sunt câteva din roadele care fac familia unică și de neînlocuit» (AL 73-88).

Întrebare: Am participat vreodată la o căsătorie? Ce ne amintim de la acea celebrare? Dar de la nuntă?

3. Al treilea mister de lumină: Isus anunță Împărăția lui Dumnezeu și cheamă la convertire

«După ce Ioan a fost închis, Isus a venit în Galilea, predicând evanghelia lui Dumnezeu și spunând: „S-a împlinit timpul și s-a apropiat împărăția lui Dumnezeu. Convertiți-vă și credeți în evanghelie!”» (Mc 1, 14-15).

Provocare: Să învățăm că chiar și familiile trebuie să vestească că Dumnezeu ne iubește.

«Cu mărturia și chiar cu cuvântul, familiile vorbesc despre Isus altora, transmit credința, trezesc dorința de Dumnezeu și arată frumusețea evangheliei și a stilului de viață pe care ni-l propune. Astfel, soții creștini pictează cenușiul spațiului public umplându-l de culorile fraternității, sensibilității sociale, apărării persoanelor fragile, credinței luminoase, speranței active. Rodnicia lor se lărgeste și se traduce în mii de moduri de a face prezentă iubirea lui Dumnezeu în societate» (AL 184).

Întrebare: Spunem noi și altora că Dumnezeu ne iubește? Cum o spunem?

4. Al patrulea mister de lumină: Schimbarea lui Isus la față

«Și în timp ce se ruga, înfățișarea feței lui s-a schimbat, iar îmbrăcămintea lui a devenit albă, strălucitoare. Atunci a fost o voce din nor, spunând: „Acesta este Fiul meu cel ales; ascultați de el!”» (Lc 9, 29.35).

Provocare: Să învățăm că este nevoie ca părinții să-și exprime iubirea față de copii.

«Întâlnirea educativă dintre părinți și copii poate să fie facilitată sau compromisă de tehnologiile comunicării și ale divertismentului, tot mai sofisticate. Când sunt bine folosite, pot fi utile pentru a-i ține în contact pe membrii familiei, în pofida distanței. (...) Însă trebuie să fie clar că nu înlocuiesc, nici nu elimină necesitatea dialogului mai personal și profund care cere contactul fizic, sau măcar glasul celeilalte persoane» (AL 278).

Întrebare: Cum ne arătăm iubirea în interiorul familiei? (Cuvinte, gesturi, fapte concrete).

5. Al cincilea mister de lumină: Înființarea Sfintei Euharistii

«Și, în timp ce mâncau, Isus a luat pâinea, a binecuvântat-o, a frânt-o, a dat-o discipolilor și le-a spus: „Luați, mâncați; acesta este trupul meu!”. Apoi, luând potirul și mulțumind, le-a dat lor, spunând: „Beți din acesta toți, căci acesta este sângele meu, al alianței, care se varsă pentru mulți spre iertarea păcatelor!» (Mt 26, 26-28).

Provocare: Să învățăm cât este de frumos să participăm la Euharistie împreună cu toată familia.

«Cu această privire, formată din credință și din iubire, din har și din angajare, din familie umană și din Treime divină, contemplăm familia pe care cuvântul lui Dumnezeu o încredințează în mâinile bărbatului, femeii și copiilor, ca să formeze o comuniune de persoane care să fie imaginea unirii dintre Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Activitatea generativă și educativă este, la rândul său, o reflexie a lucrării creatoare a Tatălui. Familia este chemată să împărtășească rugăciunea cotidiană, lectura cuvântului lui Dumnezeu și împărtășania euharistică, pentru a face să crească iubirea și a se transforma tot mai mult în templu în care locuiește Duhul» (AL 29).

Întrebare: Încercăm să participăm la Euharistie împreună cu toată familia?

Misterele de durere

Ce fel de virtuți a învățat Isus de la Maria și de la Iosif prin intermediul acestor mistere?

1. Primul mister de durere: Agonia lui Isus în Grădina Măslinilor

«Apoi [Isus] a ieșit și a mers, ca de obicei pe Muntele Măslinilor, iar discipolii îl urmau. Fiind în acel loc, le-a spus: „Rugați-vă, ca să nu intrați în ispită!”. [Isus] s-a îndepărtat de ei ca la o aruncătură de piatră și, punându-se în genunchi, se ruga, spunând: „Tată, dacă vrei, îndepărtează potirul acesta de la mine, dar nu voința mea, ci a ta să fie!”» (Lc 22, 39-42).

Provocare: Isus a învățat de la Maria și de la Iosif să se roage și să se încreadă în Tatăl.

«Părinții care vor să însoțească credința copiilor sunt atenți la schimbările lor, pentru că știu că experiența spirituală nu se impune, ci se propune libertății lor. Este fundamental să vadă în manieră concretă copiii că pentru părinții lor rugăciunea este realmente importantă. Pentru aceasta, momentele de rugăciune în familie și exprimările evlaviei populare pot avea forță evanghelizatoare mai mare decât toate catehezele și toate discursurile. Doresc să exprim în mod special recunoștința mea tuturor mamelor care se roagă neîncetat, așa cum făcea sfânta Monica, pentru copiii care s-au îndepărtat de Cristos» (AL 288).

Întrebare: Care este rugăciunea la care participăm cel mai des împreună cu toată familia: rugăciunea de la masă, Sfânta Liturghie, Rozariul, rugăciunea de seară, altele?

2. Al doilea mister de durere: Isus este biciuit

«Atunci li l-a eliberat pe Baraba, iar pe Isus, biciuindu-l, l-a dat ca să fie răstignit» (Mt 27, 26).

Provocare: Să fim corecți în viața de familie.

«În viața familială nu poate domni logica dominării unora asupra altora, sau competiția pentru a vedea cine este mai inteligent ori mai puternic, pentru că această logică face să dispară iubirea. Este valabil și pentru familie acest sfat: „Îmbrăcați-vă toți în umilință unii față de alții, pentru că Dumnezeu se împotrivesc celor mândri, însă celor smeriți le dă har”» (IPt 5,5) (AL 98).

Întrebare: Ni se întâmplă câteodată să-l eliberăm pe Baraba în familia noastră? În care situație? Să ne rugăm să-l putem alege mereu pe Isus.

3. Al treilea mister de durere: Isus este încoronat cu spini

«Soldații l-au adus în curte, adică în pretoriu, și au adunat toată cohorta. L-au îmbrăcat cu [o haină de] purpură și, împletind o coroană de spini, i-au pus-o pe cap. Apoi au început să-l salute: „Bucură-te, rege al iudeilor!”» (Mc 15, 16-18).

Provocare: Isus a învățat de la Maria și de la Iosif să fie răbdător, astfel a reușit să accepte orice suferință din iubire față de noi.

«Iubirea comportă mereu un sentiment de profundă compasiune, care duce la acceptarea celui alt ca parte din această lume și atunci când acționează într-un mod diferit de cel pe care eu l-aș fi dorit» (AL 92).

Întrebare: Cum mă comport în fața membrilor familiei atunci când nu fac ceea ce spun eu: Îi accept? Mă enervez? Îmi bat joc de ei? Sunt răbdător?

4. Al patrulea mister de durere: Isus ia crucea pe umeri

«Atunci l-a predat lor ca să fie răstignit. În timp ce ieșeau, au găsit un om din Cirene cu numele de Simon. Pe acesta l-au constrâns să-i ducă crucea» (*In* 19, 16; *Mt* 27, 32).

Provocare: Isus a învățat de la Maria și de la Iosif că pentru a iubi trebuie să fii tare, înțelegător și că trebuie să învățăm să ne lăsăm ajutați de către cei de lângă noi.

«Iubirea suportă cu spirit pozitiv toate contrarietățile. Se menține tare în orice ambient ostil. Este iubire în ciuda a orice, chiar și atunci când întregul context invită la orice altceva. În viața de familie este nevoie să se cultive această forță a iubirii» (AL 118, 119).

Întrebare: În ce fel reușim să fim înțelegători în familie: Cum facem față greutăților?

5. Al cincilea mister de durere: Isus moare pe cruce

«Așadar, văzând Isus că stăteau acolo mama lui și discipolul pe care îl iubea, i-a spus mamei: „Femeie, iată-l pe fiul tău!”. Apoi, i-a spus discipolului: „Iat-o pe mama ta!”. Și, din ceasul acela, discipolul a luat-o acasă la el. Era cam pe la ora a șasea și s-a făcut întuneric pe tot pământul până la ora a noua. Soarele s-a întunecat. Catapeteasma templului s-a sfâșiat la mijloc. Isus a strigat cu glas puternic și a spus: „Tată, în *mâinile tale încredințez sufletul meu*”. Și spunând aceasta, și-a dat duhul» (*In* 19, 26-27; *Lc* 23, 44-46).

Provocare: Isus a învățat de la Maria și de la Iosif ce este adevărata iubire.

«Dacă familia reușește să se concentreze în Cristos, el unifică și luminează toată viața familială. Durerile și problemele se experimentează în comuniune cu crucea Domnului și îmbrățișarea cu el permite să se suporte momentele cele mai rele. În zilele amare ale familiei există o unire cu Isus abandonat (...), care transformă dificultățile și suferințele în ofrandă de iubire» (AL 317).

Întrebare: Prin ce situații dificile am trecut sau trecem în acest moment? Îl îmbrățișăm pe Isus cu iubire și i le oferim lui pe toate?

Misterele de slavă Ce ne învață Isus prin aceste mistere?

1. Primul mister de slavă: Învierea lui Isus

«După ce a trecut *sâmbăta*, în zorii primei zile a săptămânii, Maria Magdalena și cealaltă Marie au venit să vadă mormântul. Dar îngerul, luând cuvântul, le-a spus femeilor: „Voi, nu vă temeți! Știu că-l căutați pe Isus cel răstignit. Nu este aici, căci a înviat după cum a zis. Veniți și vedeți locul unde a zăcut! Mergeți în grabă și spuneți discipolilor lui: «A înviat din morți și, iată, merge înaintea voastră în Galilea! Acolo îl veți vedea». Iată, v-am spus!» (*Mt* 28, 1.5-7).

Provocare: Bucuria învierii se învață din greutatea încercărilor...

«Prezența Domnului locuiește în familia reală și concretă, cu toate suferințele, luptele, bucuriile și propunerile sale zilnice. (...) Dacă iubirea însuflețește această autenticitate, Domnul domnește acolo cu bucuria sa și cu pacea sa. Spiritualitatea iubirii familiale este formată din mii de gesturi reale și concrete. În această varietate de daruri și de întâlniri care fac să se maturizeze comuniunea, Dumnezeu își are propria locuință» (AL 315).

Întrebare: Cum este familia noastră? Ce o caracterizează? Ce ne place să facem împreună?

2. Al doilea mister de slavă: Înălțarea lui Isus la cer

«Apropiindu-se, Isus le-a vorbit: „Mi-a fost dată toată puterea în cer și pe pământ. Așadar, mergând, faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-i să țină toate câte v-am poruncit! Și iată, eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii!”» (Mt 28, 18-20).

Provocare: Fiecare din familiile noastre este invitată să prezinte mesajul său.

«Este vorba de a face să se experimenteze că evanghelia familiei este bucurie care «umple inima și întreaga viață», (...) În lumina parabolei semănătorului (cf. Mt 13,3), misiunea noastră este de a coopera la semănat: restul este opera lui Dumnezeu» (AL 200).

Întrebare: Cum credem că ne privesc alte persoane? Privindu-ne cum ne comportăm pot să-și dea seama că ne iubim?

3. Al treilea mister: Coborârea Duhului Sfânt asupra Preasfintei Fecioare Maria și a apostolilor

«Când a sosit ziua Rusaliilor, toți erau împreună în același loc. Atunci le-au apărut niște limbi ca de foc împărțindu-se și așezându-se asupra fiecăruia dintre ei. Toți au fost umpluți de Duhul Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum Duhul le dădea să vorbească» (Fap 2, 1. 3-4).

Provocare: Să ne rugăm pentru ca în fiecare familie să locuiască Duhul Sfânt.

«Micul nucleu familial n-ar trebui să se izoleze de familia lărgită, unde sunt părinții, unchii, verișorii și chiar vecinii. În această familie largă pot să fie unii care au nevoie de ajutor sau măcar de companie și de gesturi de afect, sau pot să existe mari suferințe care au nevoie de o alinare. (...) pentru a revărsa propriul bine asupra celorlalți, pentru a se îngriji de ei și a căuta fericirea lor» (AL 187.324).

Întrebare: Cine sunt primii care sar în ajutorul familiei noastre atunci când suntem la încercare? Cum ne ajută?

4. Al patrulea mister de slavă: Ridicarea Mariei la cer

«Neprihănită, pururea Fecioară Maria, Mama lui Dumnezeu, încheindu-și viața sa pământescă a fost ridicată cu trupul și cu sufletul la gloria cerească (Pius al XII-lea).

Provocare: Să ne rugăm pentru ca Maria să aibă la inimă sa toate familiile noastre.

«Ca și Maria, familiile (...) sunt îndemnate să trăiască cu mult curaj și seninătate provocările lor familiale, triste și în același timp entuziasmante și să păstreze și să mediteze în propria inimă minunățiile lui Dumnezeu (Cf. Lc 2, 19.51) În comoara inimii Mariei se află și toate evenimentele fiecărei familii (...) Ca atare ne poate ajuta să înțelegem și să recunoaștem în istoria familiei proprii mesajul lui Dumnezeu» (AL 30).

Întrebare: Ne amintim de anumite momente și locuri importante în istoria familiei noastre?

5. Al cincile mister de slavă: Încoronarea Mariei în cer

«Și s-a arătat în cer un semn mare: o Femeie îmbrăcată în soare; ea avea luna sub picioarele ei, iar pe cap o coroană de douăsprezece stele» (Ap 12, 1).

Provocare: Să învățăm să-l respectăm pe celălalt și să-l scoatem mereu în evidență.

«Spațiul vital al unei familii se poate transforma în biserică familială, în sediu al Euharistiei, al prezenței lui Cristos așezat la aceeași masă. De neuitat este scena pictată în Apocalips: „Iată, eu stau la ușă și bat. Dacă cineva ascultă glasul meu și-mi deschide ușa, voi intra la el și voi sta la masă cu el și el cu mine” (3,20). Astfel se schițează o casă care are în interiorul său prezența lui Dumnezeu, rugăciunea comună și, de aceea, binecuvântarea Domnului» (AL 15).

Provocare: Să-l încoronăm pe Isus, pe Maria și pe Iosif. Putem aranja un altar pe care să punem o iconiță sau un grup statuar cu Sfânta Familie de la Nazaret, o lumânare, flori, o fotografie cu imaginea familiei noastre, dar și câteva semne ale iubiri noastre. Acesta să fie locul rugăciunii noastre în familie.